

Αριθ. Πρωτ. 24380/ΣΓ/σμ

Αθήνα, 25 Ιανουαρίου 2012

Προς τον Αξιότιμο
Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης και
Υπουργό Οικονομικών
κ. Ευάγγελο Βενιζέλο

ΘΕΜΑ: ΕΠΕΙΓΟΝΤΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Αξιότιμε Κύριε Υπουργέ,

με αλληπάλληλες επιστολές μας, προτάσεις μας και παραστάσεις μας, στις αρμόδιες Υπηρεσίες του Υπουργείου σας, έχουμε κατ' επανάληψη τονίσει την άθλια οικονομική κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει ο κατασκευαστικός κλάδος της Χώρας, έχουμε εντοπίσει τα οικονομικά και φορολογικά προβλήματα που προέρχονται από το υφιστάμενο, ανισομερές και άδικο για την επιχειρηματικότητα, φορολογικό πλαίσιο ενώ καταθέσαμε τεκμηριωμένες, δίκαιες και εφαρμόσιμες λύσεις αυτών.

Σε συνέχεια ανακοινώσεων του Υπουργείου σχετικά με την κατάθεση νέου φορολογικού νομοσχεδίου, απευθυνόμαστε σε Σας προσωπικά γιατί τα προβλήματα πλέον είναι ανυπερβλήτα και μάλιστα οι διοικήσεις των εταιρειών – μελών του Συνδέσμου μας, αντιμετωπίζουν πλέον, πέραν των άλλων, και το φάσμα της στέρησης της ατομικής τους ελευθερίας, σε ένα περιβάλλον φορολογικού παραλογισμού, που, και οι δύσκολες οικονομικές συνθήκες, έχουν προκαλέσει.

1) Απαλλαγή ποινικών ευθυνών όταν υπάρχουν οφειλές από τον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα (πέραν των ΟΤΑ).

Κύριε Υπουργέ,

Όπως γνωρίζετε στον Ν.2523/97, όπως ισχύει σήμερα και ειδικότερα με την τελευταία παράγραφο του άρθρου 21, προβλέπεται :

.....

«Η ποινική δίωξη δεν αρχίζει σε καμία από τις ανωτέρω περιπτώσεις, επίσης, αν αυτός κατά του οποίου πρόκειται να ασκηθεί, αποδεικνύει ότι έχει έναντι του Δημοσίου ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) απαίτηση βέβαιη και εκκαθαρισμένη, ποσού ίσου ή μεγαλύτερου του ποσού των φόρων, τελών και εισφορών, για τα οποία επρόκειτο να ασκηθεί η ποινική δίωξη.»

Πως είναι δυνατόν και κάτω από ποιες συνθήκες ευνομίας, δικαιοσύνης και ισονομίας να απαλλάσσεται κάποιος και δικαίως, από ποινικές ευθύνες, όταν του χρωστάει το Δημόσιο ή ένας Δήμος αλλά να μην απαλλάσσεται όταν του χρωστάει ένας οργανισμός, ένα Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου, ένας Δημόσιος Οργανισμός ή μία Εταιρεία του Δημοσίου ;

Πως είναι δυνατόν ένας που του χρωστάει ένας Δήμος να μη πηγαίνει φυλακή και ένας στον οποίο χρωστάει π.χ. η ΔΕΗ ή ο ΟΣΕ ή η ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ, να πηγαίνει ;

Πρόκειται για έναν τέλειο παραλογισμό της φορολογικής «δικαιοσύνης», που οδηγεί τις επιχειρήσεις σε αδιέξοδα και τους επιχειρηματίες που τους χρωστάει χρήματα το Δημόσιο, στην φυλακή, επειδή χρωστούν χρήματα στο Δημόσιο!

Ζητούμε την άμεση ρύθμιση του θέματος είτε νομοθετικά είτε με εγκύκλιο του Υπουργείου, με την οποία να ορίζεται ότι η έννοια του Δημοσίου στην παραπάνω διάταξη περιλαμβάνει:

«Νομαρχίες, Περιφέρειες, Δήμους, Δημόσιες επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις, οργανισμούς ή επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, καθώς και νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου συμφερόντων δημοσίου, και γενικώς το υπό την ευρεία έννοια Δημόσιο».

2) Συμψηφισμός μόνο ληξιπρόθεσμων οφειλών ή καθυστερούμενων δόσεων, όταν υπάρχουν απαιτήσεις κατά του ευρύτερου Δημοσίου Τομέα.

Κύριε Υπουργέ,

γνωρίζετε καλύτερα από όλους τις συνέπειες της οικονομικής κρίσης, σε όλους τους κλάδους της οικονομίας της Χώρας και πολύ περισσότερο στον κατασκευαστικό κλάδο. Γνωρίζετε καλύτερα από όλους τις τεράστιες οφειλές του Δημοσίου προς τις κατασκευαστικές επιχειρήσεις καθώς και τις τραγικές συνθήκες ρευστότητας και δυνατοτήτων δανειακής χρηματοδότησής των που επικρατούν.

Με την υφιστάμενη νομοθεσία (Άρθρο 83 ΚΕΔΕ), επιτρέπεται ο συμψηφισμός απαιτήσεων του οφειλέτη με οφειλές του στο Δημόσιο, μόνο εάν αυτές οι απαιτήσεις του στρέφονται κατά του υπό στενή έννοια Δημοσίου, μην περιλαμβάνοντας καν τους ΟΤΑ.

Από την άλλη σύμφωνα με τις εν ισχύει υπουργικές αποφάσεις, όταν ζητηθεί χορήγηση φορολογικής ενημερότητας για είσπραξη χρημάτων, οι αρμόδιες Δ.Ο.Υ., προβαίνουν σε παρακράτηση όλων των οφειλών ληξιπροθέσμων και μη ή χορηγούν αντίστοιχη βεβαίωση οφειλής, χωρίς βέβαια να περιορίζονται αντίστοιχα με την παραπάνω παράγραφο, εάν η απαίτηση αφορά το υπό στενή έννοια Δημόσιο ή το υπό την ευρεία έννοια.

Το ίδιο γίνεται και στις περιπτώσεις που η επιχείρηση έχει προβεί είτε σε περαίωση είτε σε «ρύθμιση ληξιπροθέσμων οφειλών της». Η παρακράτηση γίνεται στο σύνολο των οφειλών είτε υπάρχουν καθυστερούμενες δόσεις είτε όχι. Εάν δεν συμψηφίζονται όλες οι απαιτήσεις κατά του Δημοσίου και συγχρόνως στην πρώτη είσπραξη συμψηφίζονται όλες οι υποχρεώσεις προς το Δημόσιο, ληξιπρόθεσμες και μη, πως θα λειτουργήσουν οι επιχειρήσεις;

Κύριε Υπουργέ,

πρέπει **άμεσα** να δοθεί λύση στα παραπάνω θέματα, σύμφωνα με την ακόλουθη πρότασή μας:

a) Συμψηφισμός μόνον με ληξιπρόθεσμες οφειλές.

Σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 83, του ΚΕΔΕ, προβλέπεται:

.....

5. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι προϋποθέσεις και η ειδικότερη διαδικασία, με την τήρηση των οποίων εξαιρούνται από τον αυτεπάγγελτο συμψηφισμό

χρηματικές απαιτήσεις του οφειλέτη έναντι του Δημοσίου με βεβαιωμένα αλλά μη ληξιπρόθεσμα χρέη του προς το Δημόσιο.

Επομένως το θέμα μπορεί να λυθεί άμεσα με Υπουργική Απόφαση, η οποία θα διορθώνει και τα θέματα της χορήγησης φορολογικής ενημερότητας, ώστε να παρακρατούνται μόνο ληξιπρόθεσμες οφειλές και καθυστερούμενες δόσεις.

β) Συμφηφισμός απαιτήσεων κατά του υπό την ευρεία έννοια Δημοσίου.

Είτε νομοθετικά είτε με εγκύκλιο του Υπουργείου, με την οποία να ορίζεται ότι η έννοια του Δημοσίου στις διατάξεις του άρθρου 83 του ΚΕΔΕ περιλαμβάνει:

«Νομαρχίες, Περιφέρειες, Δήμους, Δημόσιες επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις, οργανισμούς ή επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, καθώς και νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου συμφερόντων δημοσίου, και γενικώς το υπό την ευρεία έννοια Δημόσιο».

3) Χρόνος έκδοσης τιμολογίων Δημοσίων Έργων και παρενέργειες.

Κύριε Υπουργέ για μία ακόμη φορά επανερχόμαστε σε ένα πάγιο αίτημά μας. Όπως προβλέπεται από το άρθρο 12, του **ΚΒΣ** (ΠΔ.186/92) στα Δημόσια Έργα, το τιμολόγιο εκδίδεται μέχρι το τέλος της διαχειριστικής περιόδου μέσα στην οποία έγινε η πιστοποίηση δημοσίων έργων.

Εξάλλου σύμφωνα με την παρ.4, του άρθρου 34 του **ΚΦΕ** (Κ.Ν.2238/94) στις επιχειρήσεις που ασχολούνται με τα Δημόσια Έργα, ως ακαθάριστα έσοδα λαμβάνονται τα εργολαβικά ανταλλάγματα που πιστοποιούνται με τους οικείους λογαριασμούς κατά τη διάρκεια της χρήσης, τα οποία μειώνονται με τα ποσά των εγγυήσεων καλής εκτέλεσης που αντιστοιχούν σε αυτά και τα οποία θεωρούνται έσοδα της χρήσης μέσα στην οποία αποδίδονται.

Από τις παραπάνω διατάξεις και ιδιαίτερα σε περιόδους υπερβολικής καθυστέρησης του Δημοσίου να εξοφλεί τα σχετικά τιμολόγια, όπως είναι η τρέχουσα περίοδος που διανύουμε, δημιουργούνται σοβαρότατες παρενέργειες στους εργολήπτες Δημοσίων Έργων.

Έτσι για τιμολόγια που δεν γνωρίζουν αν και πότε το Δημόσιο θα τα ξεφλήσει, οι εργοληπτικές επιχειρήσεις Δημοσίων Έργων αναγκάζονται:

- α) Να καταβάλουν στο Δημόσιο ΦΠΑ 23%, για τα σχετικά τιμολόγια.
- β) Να καταβάλλουν Φόρο Εργολάβων 3% (περ.β, παρ.1, άρθ.55, ΚΦΕ)
- γ) Να φορολογηθούν για το κέρδος που προκύπτει από τα σχετικά τιμολόγια. Κέρδος ουσιαστικά ανύπαρκτο αφού δεν έχει εισπραχθεί.
- δ) Να καταβάλουν και προκαταβολή 80% του φόρου που προκύπτει στα παραπάνω ανύπαρκα κέρδη.

Η λύση που έχουμε προτείνει είναι η έκδοση των σχετικών τιμολογίων να γίνεται κατά την εισπραχή τους ανεξαρτήτως χρήσης. Είναι η λύση που επιλύει όλα τα παραπάνω προβλήματα.

4) Κατάργηση χαρτοσήμου επί των εγγραφών στα βιβλία κοινοπραξιών ή παράταση του ημίσεος και μετά την 1/1/2010 .

Ένα άλλο θέμα που χρόνια ταλαιπωρεί τις τεχνικές εταιρείες είναι η χαρτοσήμανση των εκτός κερδών δοσοληψιών μεταξύ των Κοινοπραξιών και των μελών που τις απαρτίζουν.

Όπως είναι γνωστό με την περ.1, παρ.5, άρθρου 15 του Κώδικα Τελών Χαρτοσήμου (Ν.4755/1930, ΠΔ.28/7/31), όπως ισχύει σήμερα επιβάλλεται χαρτόσημο 1,2% στις ανωτέρω δοσοληψίες.

Με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 23 του Ν.3763 μειώθηκε στο ήμισυ μέχρι 31/12/2010, ο παραπάνω συντελεστής χαρτοσήμου για τις εγγραφές περί καταθέσεως ή αναλήψεως χρημάτων από τα μέλη τους στα βιβλία των κοινοπραξιών των οποίων η σύσταση προβλέπεται ειδικά με διατάξεις νόμων για την ανάληψη και εκτέλεση δημοσίων έργων.

Θα πρέπει να σημειώσουμε, ότι οι Κοινοπραξίες δεν είναι στην ουσία Νομικά Πρόσωπα, δεν απαιτείται κεφάλαιο για την σύστασή τους, αλλά πρόκειται για προσωρινές συνεργασίες συγκεκριμένου και μοναδικού σκοπού και επιβάλλονται είτε από διατάξεις νόμων, είτε από ιδιόζουσες τεχνικές συνθήκες για την **κατασκευή συγκεκριμένων έργων**, επομένως είναι αδιανόητη η επιβολή χαρτοσήμου για την χρηματοδότηση της κατασκευής τους.

Θα πρέπει να καταργηθούν πλήρως οι σχετικές διατάξεις.

5) Φορολόγηση «Αφορολογήτων αποθεματικών Τεχνικών και Οικοδομικών Επιχειρήσεων».

Επίσης ένα άλλο θέμα που απασχολεί τις τεχνικές εταιρείες είναι η συσσώρευση στους ισολογισμούς τους, αφορολογήτων αποθεματικών, που προέρχονται από τον τεκμαρτό τρόπο φορολογίας των έργων που ανατέθηκαν έως 31/12/2001.

Όπως είναι γνωστό οι Τεχνικές Επιχειρήσεις με βιβλία Γ' Κατηγορίας του Κ.Β.Σ. για τα έργα των οποίων η Σύμβαση ανάθεσης υπεγράφει μέχρι 31/12/2001, προσδιόριζαν τα φορολογητέα τους κέρδη, «τεκμαρτά», με συντελεστή επί των ακαθαρίστων εσόδων από κάθε έργο.

Την θετική διαφορά μεταξύ κερδών ισολογισμού μείον φορολογητέων κερδών εμφάνιζαν και εξακολουθούν να εμφανίζουν σε ειδικούς λογαριασμούς αποθεματικού, με τίτλο «Αφορολόγητα Αποθεματικά Τεχνικών Επιχειρήσεων». Με τον νόμο 2579/98 επεβλήθη φορολογία στο 40% των συσσωρευμένων μέχρι τότε εν λόγω αποθεματικών, με συντελεστή φορολογίας 12,5%. Για δε τα επόμενα χρόνια φορολογείτο σε κάθε χρήση το 40% της διαφοράς μεταξύ κερδών ισολογισμού και «τεκμαρτών κερδών» με τον εκάστοτε ισχύοντα συντελεστή φορολογίας εισοδήματος των επιχειρήσεων. Το δε 60% συσσωρεύετο επίσης στα «Αφορολόγητα Αποθεματικά Τεχνικών Επιχειρήσεων».

Η θέση μας είναι ότι κακώς θεωρήθηκαν και εξακολουθούν να θεωρούνται τα εν λόγω αποθεματικά ως αφορολόγητα δεδομένου του τεκμαρτού προσδιορισμού των φορολογητέων κερδών, που ανάγκαζε τις τεχνικές επιχειρήσεις σε καταβολή φόρου εισοδήματος ακόμα και σε περιόδους που εμφάνιζαν ζημίες ισολογισμού.

Ενώ λοιπόν σε περιόδους κερδών πέραν των τεκμαρτών αναγκάζονταν για μέρος αυτών να πληρώνουν φόρο, αντίθετα σε περιόδους ζημίας όχι μόνον δεν συμψήφιζαν φορολογικά αυτή την ζημία όπως όλοι οι υπόλοιποι κλάδοι είχαν το δικαίωμα, αλλά δεν μπορούσαν με την ζημία αυτή να μειώσουν τα οιονεί λεγόμενα «Αφορολόγητα Αποθεματικά».

Να σημειωθεί ότι υπό την τρέχουσα φορολογική νομοθεσία, δια να φορολογηθούν και να διανεμηθούν θα πρέπει να μετατραπούν σε «μικτά», να προστεθεί δηλαδή σε αυτά ο αναλογούν φόρος, και εν συνεχεία να φορολογηθούν με 20%! Περαιτέρω δε λόγω της διανομής υπόκεινται και σε επιπλέον φόρο μερισμάτων 25% !

Από όλα τα ανωτέρω θεωρούμε ότι είναι προφανής η αδικία του κλάδου μας έναντι άλλων κλάδων και **προτείνουμε να δοθεί «κίνητρο» σε όποιες τεχνικές επιχειρήσεις, έχουν τέτοιου είδους αποθεματικά και θέλουν να τα καταστήσουν «φορολογημένα» με σκοπό είτε να τα διανείμουν είτε να τα χρησιμοποιήσουν όπως άλλως επιθυμούν, να τα φορολογήσουν σε ότι ποσοστό αυτών επιθυμούν με συντελεστή φορολογίας 10%, όπως αντίστοιχα έγινε και στο παρελθόν με το άρθρο 8, του ν.2579/98.**

6) Φόρος εργολάβων.

Τελειώνοντας κύριε Υπουργέ, υπενθυμίζουμε ένα ιδιαίτερης σημασίας θέμα, ειδικότερα κάτω από τις δυσμενείς συνθήκες μειωμένης ρευστότητας που διανύουμε.

Όπως είναι γνωστό, σύμφωνα με την περίπτωση β, της παρ.1, του άρθ.55, και το άρθ. 60 του ΚΦΕ, στα εισοδήματα εργοληπτών επιβάλλεται παρακράτηση – προκαταβολή φόρου 3%, ουσιαστικά επί της αξίας των σχετικών τιμολογίων. Για ένα διάστημα περίπου ενάμιση χρόνου ο εν λόγω φόρος είχε περιοριστεί στο 1% και από 1/1/2011 επανήλθε στο 3%.

Επειδή το Δημόσιο δεν προβαίνει στην παρακράτηση, οι εργολάβοι Δημοσίων Έργων καταβάλλουν αυτόν τον φόρο εντός του 1^{ου} 15νθημέρου του επομένου μήνα από την έκδοση του σχετικού τιμολογίου. Ο φόρος αυτός αφαιρείται από τον φόρο και την προκαταβολή φόρου που προκύπτουν από την δήλωση φορολογίας εισοδήματος.

Όμως κύριε Υπουργέ, με τον ισχύοντα συντελεστή φορολογίας 20% για τις ΑΕ και ΕΠΕ, η παρακράτηση αυτή (του 3%), είναι ισοδύναμη με φόρο επί κερδών που θα προσδιορίζοντο σε ποσοστό 15% !!! επί του τζίρου των επιχειρήσεων. Ποια εταιρεία τεχνικών έργων σήμερα λειτουργεί με κέρδος 15%; Καμία.

Θα πρέπει κύριε Υπουργέ, η εν λόγω διάταξη, τουλάχιστον για τα έργα του ευρύτερου Δημοσίου Τομέα, να καταργηθεί ή στην εσχάτη των περιπτώσεων να μειωθεί ο σχετικός συντελεστής.

Αξιότιμε Κύριε Υπουργέ, η παράθεση των φορολογικών παραλογισμών που προηγήθηκε καθώς και η εμπεριστατωμένη επίλυση των στρεβλώσεων που επιφέρουν θεωρούμε ότι αρκούν για να δώσετε άμεση λύση, στα παραπάνω θέματα, τα οποία σε συνδυασμό με την άσχημη οικονομική περίοδο που διανύουμε, οδηγούν καθημερινά σε οικονομικά αδιέξοδα και παύση λειτουργίας, εκατοντάδες τεχνικές επιχειρήσεις της Χώρας, με όλες τις συνακόλουθες συνέπειες για την Εθνική οικονομία.

Με τιμή,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΒΛΑΧΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ